

Ufuk Deniz elik

- Őirler -

Yayın Tarihi:

27.11.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşkın Dünyası

Girizgahım şudur bülbül avazlım
Yoluna fedadır serim
Ne eylersem har eylerim
Uzağa gidemem la'linden öteye
Cefalar çekemem senden ileriye

Gittiğim bu yol senin yolundur
Pirimde mürşidimde sana hayrandır
Ateş içinde külüm senin sevdandır
Zamanın talibi olamam zaman sana seyrandır

Yarda buldum aşk şarabının özünü
Ayrı kaldıkça arttı didemin hüznü
Mesd etti cansız duvarın önünü
Fani hayat dedikleri buydu,
Dünya alemi dedikleri buydu

Ufuk Deniz Çelik

Azirimi Görgeç Eyle

Dudağına hasret virane gönül
Soluma çizdiği yüreğin hatırına
Elin elime, elim hakka arştı gönül
Var iki cihanda da aşk-ı hak hatırına

Silme bu ulu destanı gönül
Can kul nesimi hatırına
Aşkın mehinden irak etme gönül
Ayzıt güzelim, kemanın mızrağı hatırına

Uslandır bu taşlanmış sevdayı gönül
Yudumladığın suyun kadri hatırına
Gündüzleri kara gören beni affet gönül
Karanlığın sükûneti, sonsuzluğu hatırına

Ufuk Deniz Çelik

Bağışla gönül

Olmaksa tek hüner aşk-ı meziyet
Gelmek ister dost gönül kapına
Cefalar çektirip de etme eziyet
Cefa-keş oldum gönül kapına

Hüsnü gülüm gel aç gönül çatını
Irak olmak istemez didem senden
Dostun muhabbeti yarar çatımı
Etme yakını irak senden

Olmaksa tek hüner dostun yanında
Aşkınin çeşm-i bağında
Dil susar olur bu ahval-i ruhiye
Yarimi unutmaya diye

Ufuk Deniz Çelik

Dağlar Hasreti

Açmayan bir günün burukluğu,
Bitmiş bir gecenin hüznü.
Düşünceleriyle yakınlaştı.
Fincandaki son damla umut,
Onu da içti bitirdi.
Yüzünde süzülen bir damla yaş,
İçimde seller yarattı.
Bir çift ahu göze oldum mecnun
Aslında hayatımda olan
Her şeye benziyordu,
Tüm duygularım gibi,
Yaşanmışlığım gibi.
Öyle bir sevdim ki seni,
Keşke ölseydim der gibi
Ölüyken, keşke yaşasaydım der gibi
Aslında bana ölüm kadar yakın,
Yaşam kadar uzak bir sevdam var.
Zülûflerine yandığım,
Kaşlarına kül olduğum bir sevda.

Ufuk Deniz Çelik

Ezelden yarim

Haşa ki göremem zülfünden başkasını
Kemanına güftârım odur ki
Yar olamam senden başkasına
Yarenlerim iki çift dideden başkasına

Uçmak ister ömür bu karanlıktan
Varıp da ruşen gamzeye düşmek
Şad olmaz ömür yanında olmamaktan
Gönlümün en güzel eylediğidir seni övmek

Güzide yârim ezelden ezelimsin
İki cihanda da ezelimsin
Aramayla dost bulunmaz
Dilimi dilşad eden ezelimsin

Ufuk Deniz Çelik

Gönlüm hoş değil

Gönlüm hoş değil bu zemheri kışıyla gelen ayrılıktan.
Bu olmamalıydı kaderimi yazan kalem,
Bu olmamalıydı gözlerimizi gören sonuz uçurumlar.
Kaderime yazılan hikayati yaşıyorum,
Umursamaz, bahtsız, sıkılmış.
Ayrılık ateşini soran dostlarım,
Şiirlerimin ateşiyle yandılar.
Şevdamı yazan levh-i kalem dayanamadı,
Pür ü pak ağladı.
Değmez başıma taşlar bu acıdan,
Üfürüklerle dinmez bu acı.

Ufuk Deniz Çelik

Neden Yetmez?

Neden kendi kendine yetemez insan?
Dört odalı bi evin, küçük bir salonu olsa,
Bunda kötü ne var ki?
Ekmeđi olmayan bi mutfađı,
Mevsim çiçekleri olmayan boş bi fiskos,
Bir tane bile paltosu olmayan bi vestiyer,
Böylesine bir kalbe nasıl zarar gelebilir ki?
Bu saflığa, ruhla harmanlanmış duygulara,
Nasıl zarar gelebilir?
Kuruyan gül yapraklarının yavaş yavaş düşmesi kilime,
Nasıl şenlendirebilir güle aşık olan bülbülü
Yahut gül kabul edebilir mi bu haliyle bülbülü?
Belki de bu yüzden kendine yetemez insan,
Vestiyerinde, üzerinde siyah saçlar olan bir palto,
Ancak bu şenlendirebilir gönül evimin küçük salonunu.

Ufuk Deniz Çelik

Vuslatsız Gün

Vücudun Őehri geçirmez beni taŐtan
El deĖmemiŐ yarama deĖdi zalim hanćeri
Sultan-ı glistanım eyleme beni tan
olmadı yanımnda ulvi rehberi

Lisanım anlamaz gönlün ne der
Kara toprakta mor sümbüller
Dertli dertli gezerim dilin dergahında
tŐen kuŐların uçuŐunda

Su gibi aziz yaŐamaktı umut
lmek üzere, yaŐama sırt çevirmiŐ
Tabibin yaŐatması umut
Yarin gamzesine yüz çevirmiŐ

Ufuk Deniz elik